

Børnene på Hogar de Jesús

- Juleklip med 30 maya-børn på et børnehjem i Guatemala.

Berggreensgade, 26. april 2021

Kære Ask og Sofia!

Som I måske har hørt, så er jeg ved at skrive om mit liv og om mine 70 år. I den forbindelse genlæste jeg Farmors blogs om vores oplevelser i Guatemala med børnene i børnehjemmet Hogar de Jesús. Og så kom jeg til at tænke på jer to, da mange af børnene var 11-14 år, netop som I er nu. Det skete i årene 2008-2009, altså da Sofia var 1-2 år, og før Ask blev født.

For resten, navnet udtales på spansk som [ogar de hre-sus] med trykket på 'sus'. Navnet betyder 'Jesus' hjem'.

Julepynt

Vi kom tæt på de 30 børn op til julen 2008. Hjemmets 'far og mor' havde bedt os om at finde på en aktivitet til børnenes juleferie. Vi valgte at lære dem at lave dansk julepynt.

Søndag den 21. december inviterede vi fem af de ældste børn, alle piger på 15-17 år, hjem til os i vores egen lejlighed. Her lærte vi dem at flette julehjerter og lave guirlander. Vi havde allerede indkøbt en masse glanspapir og kravlenisse-ark hjemme i Danmark.

Dagen efter mødte Lise og jeg så op på børnehjemmet, med farvet papir, ark med nisser, mandler, sukker og meget mere. De store piger havde allerede gjort bordene klar med sakse og lim.

Vi indledte med et par julesange – blandt andet den spanske udgave af "Glade jul".

I kan se flere billeder her: www.condiv.dk/guatemala/sidensidst-dec08.asp#ss-211208.

Pigerne fordelte efterfølgende børnene imellem sig alt efter, hvor vanskeligt juleklippet var. De store piger instruerede de andre børn, som straks gav sig til at klippe og klistre. Midtvejs kunne børnene skifte gruppe for at prøve en anden type julestads.

Nogle lavede vores traditionelle brændte mandler. Det er dem fra Farmors familie, Fogh'-erne. Alle børnene spiste med glæde af dem. Andre lavede Fogh-familiens traditionelle guirlande. Lise lærte at lave den af sin morfar, der tegnede guirlandernes enkelte led med én- og to-kroner som skabeloner (det kan Troels vise jer).

Vi var imponeret over roen og den gode stemning. De små adlød naturligt de store børn, og de store hjalp de små. Og da vi sluttede ved frokosttid, ryddede børnene straks op som den naturligste ting.

Flere år efter fik vi brev fra børnehjemmets 'mor', Vanessa, som skrev, at børnene stadig brugte den danske julepynt, og at de stadig lavede hjerter og guirlander.

Andre lege

Vi blev første gang inviteret til at fortælle om Danmark, der - som vi sagde - var halvt så stort som Guatemala i areal og befolkning, og som eksporterede bacon og møbler. OK, vi fortalte mere end det og viste billeder fra Danmark 😊

Dengang lavede vi også nogle lege med dem.

Den ene leg gik ud på, at de hver skulle holde en ballon svævende ved at puste til den. Vi klemte hele gruppen sammen ved at flytte en kreds af stole tættere og tættere sammen om børnene. De lærte af den øvelse, at det kun lykkedes for dem, der hjalp hinanden med at puste til de andres balloner. Meget pædagogisk 😊

Vi havde en leg med frugter, som vi havde haft med i en kurv. Alle frugterne var fra Guatemala. Avocado, banan, kakao, ... De skulle gætte, hvilke frugter der kunne vokse i troperne (dvs. i Guatemalas lavland) og hvilke i køligere klima (Guatemalas højland). Og hvilke der oprindeligt kom fra Guatemala, som fx netop avocado og kakao, og hvilke der kom fra andre lande. I kan læse mere her: www.condiv.dk/guatemala/sidensidst-okt08.asp#ss-111008

Karate, dans og maraton

Børnene viste til gengæld os, hvor gode de var til karate, dans og meget mere.

Hjemmets 'mor' Vanessa lagde vægt på, at børnene blev opdraget i en stærk, katolsk tro og i en vished om, at de hørte til i den storfamilie, som børnehjemmet udgjorde. Så vidt vi kunne se, lagde Vanessa vægt på flid, dygtighed, høflighed, hjælpsomhed og motion.

Vanessa, som selv er maraton-løber, løb hver morgen kl. halv fem med de store børn. Når de havde løbet de 5-10 km, tog de bad, fik morgenmad og tog bussen til skole.

Børnenes fortid

En dag fik vi deres 'far' Vladimir til at læse højt af H.C. Andersens eventyr "Den grimme ælling" på spansk. Børnene lyttede intenst, og Farmor blev ganske rørt ved at se dem som "grimme ællinger". De er jo alle fra usikre dele af byen, de flestes mødre er i fængsel, og de flestes fædre er ukendte. Og nu sad de dér med pænt tøj på kroppen, sikre med mad hver dag, og de lærte at læse. På mange måder var de ved at udvikle sig til flotte svaner.

De var nemlig kommet til Hogar de Jesús fra kvindefængsler, hvor de havde boet med deres rigtige mødre, som sad inde som fanger.

Deres værelser

På børnehjemmet boede de fire børn i hvert værelse. Og hvert barn havde en seng, en skuffe og nogle bøjler til tøj i et fælles klædeskab. Jeg kan ikke huske, om der var en stol til hvert barn ved bordet, hvor de skulle lave lektier.

På trods af alt dette, virkede børnene glade, selv om de fleste sikkert havde haft en forfærdelig opvækst.

Sko til alle

Vi havde fået 3.000 kr fra en vennekreds i Danmark til børnene. Børnene skulle selv bestemme, hvad pengene skulle bruges til.

Jeg styrede dem gennem en demokratisk beslutning. De skulle komme med ideer til, hvad der skulle købes for pengene. Forslag var bl.a. BigMacs, ur til væggen, engelskkursus, gulvtæppe til stuen, cornflakes hver dag, en limousine og nyt komfur til køkkenet.

Så snakkede de om alle ideerne. Og endelig stemte de om, hvilken idé de ville gennemføre (www.condiv.dk/guatemala/sidensidst-mar09.asp#ss-140309).

De endte med at beslutte, at alle skulle have nye løbesko.

Nogle dage senere tog Vanessa dem ind i en skotøjsbutik - fem ad gangen - og så valgte de hver især deres egne løbesko.

Det kan I læse om her: www.condiv.dk/guatemala/sidensidst-apr09.asp#ss-190409

Eftersnak

Nu tror I selvfølgelig, at jeg vil sige, at I skal være glade for, hvor godt I selv har det.

Og det har I ret i 😊

Man siger: "Den vigtigste beslutning, man tager i sit liv, det er, når man vælger sine forældre". Og det har I gjort godt. Ok, det 'valg' er måske bare held, og nogen har været heldigere end andre. Altså, man må krydse sine små fosterfingre 🤞 og håbe på, at nogen vil hjælpe én med at få det bedste ud af situationen.

De allerkærligste hilsner til jer to, Ask og Sofia,
og også til Silje, når hun en dag kan læse,
fra jeres 'allerbedste' farfar,
Søren

Efterskrift

Kære læser!

Denne novelle er skrevet af mig i maj 2021 ifm Skriveværkstedets kursus "Fortæl dit liv. Sådan skriver du dine erindringer." Skrevet som øvelse i genren 'Brev'.

Jeg har skrevet den tro mod lærerens grundsætning: "Skriv ikke alt, hvad du kan huske, men hvad du ikke kan glemme."

Hogar de Jesús kaldes også FunJesús.

Søren M. Borch